

03-05-2015

Reactie op voorstel wet wijziging op de arbeidsomstandighedenwet.

Betreft punt 3.2 van de memorie van toelichting.

Hierin wordt gesteld dat:

In de praktijk komt het

..... de werkgever de verzuimbegeleiding geheel aan de bedrijfsarts overlaat en dat een werkgever daarin niet zijn eigen verantwoordelijkheid neemt.

Ik ben van mening dat dit niet moedwillig gebeurt door de werkgever.

Als arbeidsdeskundige merk ik vaak dat er sprake is van ontbreken van kennis en vaardigheden bij werkgevers om verzuimbegeleiding goed vorm te geven. Zeker speelt hierbij de angst voor sancties na einde wachttijd een rol.

Bij werkgevers is vaak geen sprake van onwil betreffende de re-integratie inspanningen, maar meer van onvoldoende kennis of onvoldoende vanuit een andere invalshoek naar oplossingen kunnen zoeken.

De bedrijfsarts is dan vaak de eerste persoon die om hulp wordt gevraagd, hij kent de casus immers en er is al contact met deze adviseur. Risico op medicaliseren van klachten ontstaat dan, of zoals onder punt 3.2 een situatie waarbij de belangen van de werkgever zwaarder gaan wegen.

Ik pleit er voor dat bij langdurig verzuim advies aangevraagd dient te worden bij een geregistreerd arbeidsdeskundige die objectief de (on)mogelijkheden binnen het bedrijf kan beoordelen, zaken niet medicaliseert maar juist verstoorde verstandhoudingen of onvoldoende probleemoplossend gedrag van werkgever en / of werknemer moet benoemen, en dit ook tegen de geldende wet en regelgeving kan leggen.

Dit arbeidsdeskundig advies is een aanvulling op de advisering van bedrijfsarts en voorkomt dat deze in genoemde positie komt waardoor het gevaar ontstaat dat de belangen van de werkgever te zwaar gaan wegen.

J. Wevers

Gecertificeerd en geregistreerd arbeidsdeskundige.